

høist forunderligt at stille Embedsmændene i denne Sag udenfor en ellers for alle Andre gjældende Lov. Der er ikke den allermindste Grund til at foretage dette Skridt blot i den indbildte Tro, at man derved vil kunne svække de vedkommende Embedsmænds Indflydelse; jeg er overbevist om, at de, istedetfor nu mange Gange at komme til at gaae sammen i Domsomme med Mænd, der dele samme Titel, maaskee netop paa Grund af deres virkelige Embedsstilling ville faae forøget Indflydelse. Jeg er forresten noget bange for, at Folk, der have faaet en juridisk Uddannelse, naar de ikke kunne faae Tilfredsstillelse ad denne Vej, og vi kom til en heel Afstæffelse af alle Titler, f. Ex. istedet vilde søge den Form, der bruges i Sverrig; der antager Enhver, der har tjent nogen Tid paa et Contoir, Titel af Herredshovding, og man træffer en Mængde Herredshovdinge, der aldrig have affagt en eneste Dom. Men i ethvert Tilfælde forekommer det mig i denne Sag, at saalænge man har Embedsmænd, og dem maa man have, saalænge man vil have en Stat, skulde de idetmindste ikke svækkes i deres Sideordning med andre Medborgere, og jeg vil saa meget mindre give et Bidrag til, at man skal blive staaende ved Rang- og Titelvæsenet, som det er, blot med Afstæffelse for Embedsmænd, som jeg med Sorg har gjort den samme Sagttagelse som den ærede foregaaende Taler, at imedens under de sidste tre Regjeringsperioder Titel- og Rangvæsenet mere og mere sank stille i sin Grav, er der nu i den seneste Tid flere uhyggelige Tegn paa, at de Mænd, der have i deres Haand og bære Ansvar for den praktiske Anvendelse eller Iftaanvendelse af Titel- og Rangvæsenet her i Landet, ligesom have opgravet til en større Anvendelse dette gammeldags forunderlige Spøgelse. Af disse Grunde kan jeg ikke indlade mig paa at stemme for den foreliggende Paragraph. Jeg skulde have stillet Forslag om, at den gik ud, hvis ikke det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) havde stillet dette Endringsforslag, som noget kan forsoner mig med, at Paragraphen vedtages, thi jeg vilde finde det meget underligt, om Rigsdagen og Regjeringen vedtog, at in-

gen Embedsmand maatte. — man kalde det et Lykke eller, hvad jeg vil kalde det, en Ulykke — for Fremtiden benaades med Rang, og derved stillede de samtlige Medborgere, der ere Embedsmænd, paa en fra sig og alle Andre heelt forskjellig Maade. Men jeg seer nu i det foreslaaede Tillæg aabnet en naturlig Udvæi til, at Regjeringens Medlemmer og nogle af de Medlemmer, der her stemme for Bestemmelsen, ville selv kunne opnaae det Gode, som de kæmpe for, at Andre kunne opnaae, idet de ville kunne frastige ogsaa sig selv deres Titel og Rang. Om Statskassen derved skulde miste Rangskatten for nogle Conferentsraader og Statsraader, for nogle Kammerherrer og Kammerraader, troer jeg vilde være et Tab, som man, naar man iøvrigt opnaaede at see at faae et godt Resultat, roligt kunde bære. Jeg skal derfor stemme for Antagelsen af Tillæget, men derimod af reent demokratisk og Lighedens-Hensyn alligevel forbeholde mig at stemme imod selve Paragraphens Bestemmelse.

Finantsministeren: Den ærede Forslagsstiller undrede sig over, at adskillige af de Forslag, som han her havde stillet, ikke vare optagne i Lovforslaget, og jeg ønsker derfor at fremsætte de Grunde, der have bevæget mig til ikke at optage disse Bestemmelser. Hvad angaaer Forslaget om at lade § 4 udgaae, da har jeg optaget de deri indeholdte Bestemmelser, skjøndt de bleve stemte ud forrige Gang, fordi det fremdeles er min Overbeviisning, at det er en Paragraph, der indeholder en i og for sig sund og rigtig Tanke, og som har ikke liden Betydning for at forhindre Stagnation i Embedsforholdene, og hvis Forkastelse i mange Tilfælde vil kunne lægge alvorlige Hindringer iveien for at kunne benytte netop de Mænd, som man maatte ansee for skillede til visse bestemte Pladser. Dette vil mere og mere give sig tilkjende, jo mere Alderstillægsprincippet finder Indgang, idet det bestandig i høiere Grad vil hænde, at netop den Mand, som man kunde ønske at drage fra den locale Administration ind i den centrale Administration, eller den Mand, som kunde være træt af den centrale Administration, og som man vilde